

13. Oleksiuk, O. M., Tkach, M. M., Lisun, D. V. (2013). *Hermenevtychnyy pidkhd u vyshchii mystets'kii osviti*. [Hermeneutic approach in higher art education]. Kyiv.
14. Tkachenko, T. V. (2009). *Vokal'ne myslennya yak skladova profesynnykh umin' maybutn'oho vchytelya muzyky*. [Vocal thinking as a component of the professional skills of a future music teacher].
15. Totska, L. O. (2010). *Metodychni zasady udoskonalennya vokal'noyi pidhotovky maybutnikh uchyteliv muzyky*. [Methodological principles of improving vocal training of future music teachers]. Kyiv.
16. *Filosofs'kyi entsyklopedychnyy slovnyk*. (2002). [Philosophical encyclopedic dictionary]. Kyiv.
17. Shpylyova, L. A. (2019). *Dramohermenevtyka yak innovatsiyna tekhnolohiya u profesynniy pidhotovtsi maybutn'oho vchytelya muzychnoho mystetstva*. [Dramatic hermeneutics as an innovative technology in the professional training of future teachers of musical art].
18. Gadamer, H.-G. (1990). *Wahrheit und Methode*. [Wahrheit und Methode].
19. Grondin, J. (1994). *Introduction to philosophical hermeneutics; foreword by Hans-Georg Gadamer*. [Introduction to philosophical hermeneutics;

foreword by Hans-Georg Gadamer]. New-Haven and London,
 20. Schleiermacher, F. (1838). *Sämtliche Werke*. [Sämtliche Werke]. Berlin.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ВАН Чжибінь – аспірант факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

Наукові інтереси: вокальна педагогіка, методологія герменевтичного підходу у змісті вокального навчання, методи та технології вокального навчання студентів факультетів мистецтв.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

WANG Zhibin – PhD student at the Anatoly Avdievsky Faculty of Arts, Mykhailo Dragomanov Ukrainian State University.

Circle of scientific interests: vocal pedagogy, methodology of the hermeneutic approach in the content of vocal training, methods and technologies of vocal training of students of the faculties of arts.

Стаття надійшла до редакції 22.07.2025 р.

УДК 378:615.851

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.15.128-133

ГУМЕНЮК Володимир Андрійович –

старший викладач кафедри гуманітарних та музично-інноваційних дисциплін

Київської муніципальної академії музики імені Р. М. Глієра

ORCID iD: <https://orcid.org/0009-0001-5617-9156>

e-mail: t_gumenyuk@ukr.net

ПОЛУБОЯРИНА Ірина Іванівна –

доктор педагогічних наук, професор,

професор кафедри виконавських дисциплін №2

Київської муніципальної академії музики імені Р. М. Глієра

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-1911-8183>

e-mail: 195828@ukr.net

ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ДІДЖІТАЛІЗАЦІЇ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗВО МИСТЕЦЬКОГО СПРЯМУВАННЯ

ГУМЕНЮК Володимир Андрійович, ПОЛУБОЯРИНА Ірина Іванівна. ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ДІДЖІТАЛІЗАЦІЇ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗВО МИСТЕЦЬКОГО СПРЯМУВАННЯ

У статті наголошується на зростаючій ролі впровадження у професійну підготовку здобувачів вищої музичної освіти цифрових технологій. Визначено, що розробники концептуальних положень Четвертої промислової революції стверджували, що глобальна конкуренція національних систем вищої освіти заснована на застосуванні інноваційних форм цифрових технологій; можливостей штучного інтелекту для підвищення ефективності та продуктивності навчального процесу. Українські науковці пов'язують це явище з такими освітніми тенденціями, як глобалізація та швидкий технічний прогрес в усіх галузях науки та різних сферах діяльності суспільства.

Ключові слова: суб'єкти освітнього процесу, цифрові технології, діджиталізація музичної освіти, цифрова компетентність, цифрова культура.

HUMENYUK Volodymyr Andriyovych, POLUBOYARYNA Iryna Ivanivna. APPLICATION OF DIGITALIZATION ELEMENTS IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF THE ARTS DIRECTION DEPARTMENT

The article emphasizes the growing role of introducing digital technologies into the professional training of applicants for higher musical education. The developers of the conceptual provisions of the Fourth Industrial Revolution argue that the global competition of national higher education systems is based on the application of innovative forms of digital technologies; the capabilities of artificial intelligence to increase the efficiency and productivity of the educational process.

Ukrainian scientists associate this phenomenon with such educational trends as globalization and rapid technical progress in all branches of science and various spheres of society. It is found that the digitalization of education is a complete transformation of the educational sphere through the introduction of modern digital technologies to achieve innovative development. This process includes the transfer of all processes, data and interaction of subjects into electronic format, the use of artificial intelligence, cloud services, the Internet and other tools to increase efficiency, optimize processes and create new opportunities. Such concepts as «digital competence» and «digital cultur» are defined. This made it possible to further develop the structure of these concepts.

Digital competence of scientific and pedagogical workers and students of higher musical education can be defined as the readiness to master and use innovative methods, forms and means of teaching in musical and professional activities using technological tools of digitalization and the ability of subjects of the educational process to integrate them with their own professional experience to intensify learning and teaching, effective interaction that meets the challenges of today.

Digital competence includes the presence of technical skills, media competence, information awareness, the ability to create digital content and ensure digital security.

Keywords: subjects of the educational process, digital technologies, digitalization of music education, digital competence, digital culture.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Вища освіта України швидко змінюється та висуває нові завдання до професійної підготовки фахівців, зокрема музичних. Такі умови сьогодення вимагають від науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої музичної освіти використання інноваційних інформаційних технологій в навчальному процесі.

Здобувач вищої освіти, який сьогодні володіє потенціалом цифрових технологій, в процесі здійснення музичної діяльності має шанс на досягнення кріпких позицій за ключовими напрямками творчості.

Слід зазначити, що розробники концептуальних положень Четвертої промислової революції стверджують, що глобальна конкуренція національних систем вищої освіти заснована на застосуванні інноваційних форм цифрових технологій; можливостей штучного інтелекту для підвищення ефективності та продуктивності навчального процесу.

Українські науковці пов'язують це явище з такими освітніми тенденціями, як глобалізація та швидкий технічний прогрес в усіх галузях науки та різних сферах діяль-

ності суспільства. Важливо підкреслити, що використання можливостей штучного інтелекту є ефективною умовою для вирішення освітніх проблем здобувачів в процесі індивідуального навчання.

Питання цифровізації вищої освіти та завдання, які в зв'язку з цим стоять перед суспільством та науково-педагогічними працівниками в цілому, виклики, породжувані діджиталізацією, і надані нею шанси є об'єктом інтенсивного осмислення вітчизняних освітян. Йдеться про аналіз взаємозв'язку діджиталізації та освіти, що спирається на комплекс інноваційних технологій і завдань модернізації освітньої політики, формування якої було засновано на розвитку саме мобільного бізнесу. У цьому ж ряду знаходяться процеси діджиталізації освіти в рамках інтеграційних процесів і особливості впровадження інноваційних технологій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз психолого-педагогічної вітчизняної та зарубіжної літератури виявив, що проблемою специфіки розвитку застосування елементів діджиталізації в навчальному процесі вищої освіти займалися такі науковці як

І. Данченко, Г. Жосан, М. Мясковський, І. Полубоярина, Л. Снедкова, Т. Ткаченко, С. Ткачук, В. Тюріна та багато інших освітян.

На думку Г. Жосан, діджиталізація є якісно новим типом інформаційних та телекомунікаційних технологій, що охоплюють і змінюють усі сфери сучасного суспільного життя, хоча і знаходиться в процесі формування [2].

Аналіз наукової літератури показав, що діджиталізація навчання є повною трансформацією освітньої сфери за допомогою впровадження сучасних цифрових технологій для досягнення інноваційного розвитку [1, 3, 4]. Цей процес включає переведення всіх процесів, даних та взаємодії суб'єктів в електронний формат, використання штучного інтелекту, хмарних сервісів, інтернету та інших інструментів для підвищення ефективності, оптимізації процесів та створення нових можливостей.

В контексті роботи, варто визначити, а що включає у себе діджиталізація навчання?

- Використання цифрових інструментів: сайтів, мобільних додатків, CRM-систем, чат-ботів та інших платформ для педагогічного спілкування та управління освітніми процесами.

- Автоматизація процесів: переклад рутинних завдань зі студентів на програмні рішення, що знижує навантаження та підвищує швидкість роботи.

- Використання сучасних технологій: інтеграція штучного інтелекту, Big Data, хмарних технологій, блокчейну та інтернету речей (IoT).

- Переклад у цифру: перетворення всієї інформації, включаючи текстову, аудіовізуальну, структурований цифровий формат.

Також варто визначити переваги діджиталізації освіти.

1. Підвищення ефективності та продуктивності освітнього простору за рахунок автоматизації та оптимізації.

2. Поліпшення досвіду викладачів та студентів завдяки новим сервісам та зручним способам педагогічної взаємодії.

3. Нові можливості для особистісного зростання.

4. Визволення учасників освітнього процесу від монотонної роботи, що дозволяє їм займатися більш творчими та розвиваючими завданнями.

Підсумовуючи можна зазначити, що «digital» це поняття, яке охоплює все, що пов'язане із цифровими технологіями, або сфери діяльності, в яких ці технології використовують.

Тому цікавим для нашої роботи є визначення поняття «цифрова компетентність

викладачів та студентів закладів вищої освіти», яка розглядається як специфічна здатність особистості, що складається зі знань про інформаційні та цифрові технології, принципи їх застосування та необхідність використання їх в процесі навчання, професійної діяльності та участі у суспільному житті. Сформована компетентність проявляється через уміння передбачити наслідки використання елементів діджиталізації, здатність захищати інформацію, зміст, особистісні дані, ефективно взаємодіяти з програмним забезпеченням, пристроями, штучним інтелектом [1].

Наступний аналіз психолого-педагогічної літератури показав, що формування вміння суб'єктів навчального процесу застосовувати елементи діджиталізації є складним та багатоаспектним процесом, який включає систему формування теоретичних знань, способів практичної діяльності, ставлення до цифрових технологій, мотиви та потреби в їх використанні, розуміння їх соціальних можливостей і викликів, здатність активно застосовувати їх в майбутній творчій діяльності [1].

Метою статті є розгляд проблеми застосування елементів діджиталізації в навчальному процесі вищої музичної освіти як важливого чинника підвищення професійної успішності здобувачів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Процес формування вміння застосовувати елементи діджиталізації в навчальному процесі вищої музичної освіти необхідно розпочинати, на нашу думку, з визначення ставлення здобувачів-музикантів до інформаційних та цифрових технологій.

З цією метою ми запропонували здобувачам першого освітнього рівня бакалавр профілізацій «Музикознавство», «Фортепіано», «Хорове мистецтво» КМАМ імені Р.Глієра відповісти на таке питання: «До яких наслідків може призвести повна діджиталізація освіти?».

Аналіз отриманих результатів показав, що для здобувачів-музикантів характерно визнання неминучості подальшого впровадження діджиталізації в освітній процес (89,9% опитаних).

Найбільш частими відповідями здобувачів Академії на питання: «Які виклики несе у себе діджиталізація освіти, зокрема музичної?» були такі:

- скорочення міжособистісного спілкування оф-лайн (71,5%);

- поліпшення якості життя людей (69,7%);

- всесвітній безкоштовний Wi-Fi (68,9%);

- демократизація знань (67,9%);
- скорочення потреби в механічній діяльності людини (63,9%);
- еволюція людського тіла під впливом Інтернет-технологій (58,7%);
- збільшення масштабів соціальних і техногенних катастроф, війн (58,9%);
- кібертероризм (48,3%);
- обмеження свободи в мережі (48,9%);
- підвищення безпеки використання Інтернет-технологій (48,5%);
- збільшення темпу життя (38,9%);
- глобалізаційні процеси (35,7%);
- кіберорганізація людини (33,9%);
- зростання мобільності, віртуалізація освіти і віддалена робота (28,9%);
- остаточний перехід на цифрові носії навчальної інформації (27,3%);
- зниження рухливості і погіршення здоров'я користувачів (25,9%);
- автоматизація і перехід навчального процесу під контроль штучного інтелекту (23,6%);
- зростання обсягу продажів освітніх послуг он-лайн (22,3%);
- посилення залежності від Інтернету (18,9%) та інші.

Таким чином, освітнє середовище визнає необхідність і доцільність впровадження елементів діджиталізації в навчальний процес та розглядає його як один з необхідних чинників інноваційного розвитку вищої музичної освіти.

Слід зазначити, що найголовнішим напрямом сучасної вищої освіти є отримання *додаткової освіти*. Компанія Bitkom, цифрова асоціація Німеччини, провела опитування, в результаті якого троє з чотирьох респондентів скаржаться, що на робочому місці їм недостатньо часу для отримання додаткових знань [5].

Пов'язано це з швидким розвитком інформаційних технологій. Тому в наш час важливо постійно бути «здатним до навчання». Причому потрібно вміти об'єднувати окремі компоненти інформації, підходити до вирішення проблем креативно і швидко реагувати на вимоги, що може бути ефективно вирішено за допомогою цифрових технологій

Далі необхідно зазначити, що на думку науковців, основними векторами розвитку вищої освіти є: швидкість набуття знань, мотивація, доступність та міждисциплінарність навчального матеріалу. Розглянемо ці напрями більш детально.

Швидкість освіти полягає в тому, що навчання йде в ногу з часом, адже звичайне накопичення знань давно втратило свою

актуальність. *Мотиваційна складова* набуття знань є одним з основних принципів в освіті, де викладачі стають координаторами, направляючи здобувачів з онлайн в офлайн-режимі. *Доступність* навчальних матеріалів в режимі реального часу, що спрощує процес отримання нових знань. *Міждисциплінарний зміст освіти* є напрямком, що звужує межі між виробництвом, освітою та іншими сферами, тому вимагає об'єднувати знання з різних сфер життя [5].

На нашу думку, цифрова компетентність суб'єктів освітньої діяльності можна розглядати як вміння та навички використовувати цифрові технології в професійній діяльності в поєднанні з усвідомленням значення таких вмінь та навичок для подальшого зростання ефективності учіння та викладання.

Отже, цифрову компетентність науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої музичної освіти можна визначити як готовність опановувати й використовувати у музично-професійній діяльності інноваційні методи, форми й засоби навчання із застосуванням технологічного інструментарію діджиталізації та здатність суб'єктів навчального процесу інтегрувати їх із власним професійним досвідом для інтенсифікації учіння та викладання, ефективної взаємодії, що відповідає викликам сьогодення.

Цифрова компетентність включає у себе наявність технічних навичок, медіакомпетентність, інформаційну обізнаність, вміння створювати цифровий контент і забезпечувати цифрову безпеку.

Таким чином, основною характеристикою цифрової компетентності є *здатність розвивати та удосконалювати процес навчання* за допомогою цифрових технологій в змісті професійної діяльності.

Зазначимо основні аспекти цифрової компетентності суб'єктів освітнього процесу.

- Використання цифрових технологій для удосконалення процесу навчання та підвищення його ефективності.

- Створення та застосування цифрових освітніх ресурсів, таких як відео, аудіо, інтерактивні заняття та електронні підручники.

- Робота з цифровою інформацією, включаючи її пошук, аналіз, архівування та критичне осмислення.

- Комунікація у цифровому середовищі з використанням різних платформ та форм, таких як електронна пошта, чати та соціальні мережі.

- Забезпечення інформаційної безпеки та розуміння ризиків, пов'язаних з використанням цифрових пристроїв та даних.

• Цифрова безпека та відповідальність, яка включає знання заходів щодо захисту персональних даних і дотримання етичних норм при роботі в мережі.

Треба визначити: «А для чого це потрібно?»

• Для ефективного професійного функціонування за умов сучасного цифрового освітнього простору.

• Для якісного навчання здобувачів із використанням сучасних цифрових інструментів.

• Для підвищення власної кваліфікації викладачів та адаптації до змінних педагогічних практик.

Далі окреслюємо сфери застосування цифрових технологій в освітньому процесі:

- дистанційне навчання та освітні цифрові платформи;
- інформаційні ресурси Інтернету;
- електронні дидактичні засоби навчання (посібники, підручники, методичні вказівки, методичні розробки та інше);
- програмоване навчання;
- психолого-педагогічне тестування;
- експертні цифрові системи.

В контексті даної роботи важливо наголосити на наявності обмежених можливостей традиційних педагогічних технологій на особистісні потреби здобувача вищої освіти у розвитку його природних музичних задатків та творчих здібностей, оскільки процес їх розвитку певною мірою гальмується недостатньо самостійним характером пізнавальної діяльності молодого музиканта при використанні традиційних форм, методів, засобів та технологій навчання.

Наступною проблемою діджиталізації освіти, яку варто зазначити у даній роботі є застосування таких систем управління навчальним процесом як платформи MOODLE та CLASSROOM, в яких використовується технологія штучного інтелекту. Це питання розкрито нами (у співавторстві із Снедковою Л.) у статті «Впровадження інноваційних методів навчання у дистанційну музичну освіту» [4].

Зокрема, нами визначено, що платформи MOODLE та CLASSROOM містять велику кількість різноманітних навчальних модулів, які забезпечують взаємодію викладача та слухача курсу. За допомогою платформ викладач може обирати будь-який з модулів, розмішувати його на сайті. Важливим є функція платформи, яка дозволяє використовувати в межах навчальної дисципліни форуми, чати спілкування, слідкувати за активністю студентів...[4].

Також варто звернутися до проблеми формування *цифрової культури* викладача та здобувача. Аналіз наукової літератури дозволив визначити поняття цифрової культури суб'єктів освітньої діяльності як сукупність загальних та музичних знань, умінь та навичок роботи з професійною інформацією, необхідною для якісного виконання своїх професійних обов'язків. На нашу думку, у структуру цифрової культури, доцільно включити загальні знання, уміння та навички обробки професійної інформації.

На думку фахівців Національного інституту стратегічних досліджень «цифрова культура є базовою основою сучасної світової культури, невід'ємною складовою усіх без виключення суспільних процесів, у тому числі й освітніх; явище цифрової культури є знаковим, оскільки вказує на домінуючу форму соціалізації сучасного суспільства – інформаційно-віртуальну [4].

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Проведений аналіз доводить актуальність впровадження елементів діджиталізації в освітній процес ЗВО.

Огляд численних наукових джерел з питань глобалізації й інформатизації освітнього процесу ЗВО, використання ІКТ у професійній підготовці музикантів, так званої «діджиталізації» вітчизняної музичної освіти засвідчив поступове уточнення та узагальнення дефініцій, зокрема, понять «цифрова компетентність» та «цифрова культура» суб'єктів освітнього процесу.

У подальших роботах передбачаємо більш ретельно дослідити процес інтенсифікації розвитку цифрової культури викладачів та здобувачів вищої музичної освіти в Київській муніципальній академії музики імені Р. М. Глієра.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Данченко І., Ткаченко Т., Тюріна В. Формування цифрової компетентності студентів закладів вищої освіти. *European humanities studies: State and Society*. 2020-09-15 | Journal article. DOI: 10.38014/ehs-ss.2020.3-1.07
2. Жосан Г. Стан розвитку діджиталізації в Україні. DOI: <https://doi.org/10.35774/econaa.2020.01.02.044>.
3. Мясковський М. Особливості діджиталізації у повному процесі закладу вищої освіти. «ІнтерКонф», (187), 2024. С. 98–106. DOI: <https://archive.interconf.center/index.php/conference-proceeding/article/view/5319>.
4. Національний інститут стратегічних досліджень. Аналітична записка «Питання розвитку цифрової культури українського соціуму» 2014. [Електронний ресурс]. DOI: <http://www.niss.gov.ua/articles/1631/>

5. Полубоярина І., Снедкова Л. Впровадження інноваційних методів навчання у дистанційну музичну освіту. *Academic notes. Series: Pedagogical Sciences*, 10, 2024. С. 41–46. DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2024.10.041
6. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки» No 67-р від 17.01.2018. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennya-konceptiyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-tasu-spi-stva-ukrayini-na-20182020-roki-ta-zatverdzhennya-planuzahodiv-shodo-yiyi-realizaciyi>
7. Kuznetsov A., Kiian A., Babenko V., Smirnov O., Zhosan G., Prokopovych-Tkachenko D. Soft Decoding Method for TurboProductive Codes. *International Conference on Advanced Information and Communications Technologies (AICT)*. 2-6 July 2019. Lviv. URL: <https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/8847747>
8. Krumsvik R. A. Digital competence in Norwegian teacher education and schools. *Högre Utbildning*. 2011. № 1 (1). P. 39–51.
9. Tkachuk Stanislav; Poluboiaryna Iryna; Lapets Olha; Lebid Oksana; Fadyeyeva Kateryna; Udalovala Olena/ (2021). *Technological Aspects of the Use of Modern Intelligent Information Systems in Educational Activities by Teachers*. *International Journal of Computer Science and Network Security*. DOI: 10.22937/IJCSNS.2021.21.9.12. WOSUID: WOS:000708805900012
10. The IMD World Digital Competitiveness Ranking 2019, P. 138. URL: <https://www.imd.org/wcc/worldcompetitiveness-centerrankings/world-digitalcompetitiveness-rankings->
6. *Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro kontseptsiiu rozvytku tsyfrovoy ekonomiky ta suspilstva Ukrainy na 2018–2020 roky»*. (2018). [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On the Concept of Development of the Digital Economy and Society of Ukraine for 2018–2020»]. Kyiv.
7. Kuznetsov, A., Kiian, A., Babenko V., Smirnov, O., Zhosan, G., Prokopovych-Tkachenko, D. (2019). *Metod m'yakoho dekoduvannya turbo produktyvnykh kodiv*. [Soft Decoding Method for TurboProductive Codes].
8. Krumsvik, R. A. (2011). *Tsyfrova kompetentnist' u norvez'kiy pedahohichniy osviti ta shkolakh. Högre Utbildning*. [Digital competence in Norwegian teacher education and schools. Högre Utbildning].
9. Tkachuk, Stanislav; Poluboiaryna, Iryna; Lapets, Olha; Lebid, Oksana; Fadyeyeva, Kateryna; Udalovala, Olena. (2021). *Tekhnolohichni aspekty vykorystannya suchasnykh intelektual'nykh informatsiynykh system v osvitniy diyal'nosti vchytelyamy*. [Technological Aspects of the Use of Modern Intelligent Information Systems in Educational Activities by Teachers].
10. *Reytnynh konkurentospromozhnosti tsyfrovyykh tekhnolohiy svitu IMD*. (2019). [The IMD World Digital Competitiveness Ranking].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ГУМЕНЮК Володимир Андрійович –

старший викладач кафедри гуманітарних та музично-інноваційних дисциплін Київської муніципальної академії музики імені Р. М. Глієра.

Наукові інтереси: інноваційні форми та методи музичної освіти, цифрові технології в дистанційній музичній освіті.

ПОЛУБОЯРИНА Ірина Іванівна – доктор

педагогічних наук, професор, професор кафедри виконавських дисциплін №2 Київської муніципальної академії музики імені Р. М. Глієра.

Наукові інтереси: інноваційні методи музичного навчання, цифрові технології в дистанційній музичній освіті.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

GUMENYUK Volodymyr Andriyovych –

senior lecturer at the Department of Humanitarian and Musical-Innovative Disciplines of the Kiev Municipal Academy of Music named after R. M. Gliera.

Circle of scientific interests: innovative methods of music education, digital technologies in distance music education.

POLUBOYARYNA Iryna Ivanivna – Doctor

of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of Performing Arts No. 2 of the Kyiv Municipal Academy of Music named after R. M. Gliera.

Circle of scientific interests: innovative methods of music education, digital technologies in distance music education.

Стаття надійшла до редакції 12.08.2025 р.

REFERENCES

1. Danchenko, I., Tkachenko, T., Tiurina, V. (2020). *Formuvannia tsyfrovoy kompetentnosti studentiv zakladiv vyshchoi osvity*. [Formation of digital competence of students of higher education institutions].
2. Zhosan, H. (2020). *Stan rozvytku didzhytalizatsiyi v Ukraini*. [The state of development of digitalization in Ukraine].
3. Miaskovsky, M. (2024). *Osoblyvosti dydzhytalyzatsii u povnomu protsesi zakladu vyshchoi osvity*. [Features of digitalization in the full process of a higher education institution].
4. *Natsionalnyi instytut stratehichnykh doslidzhen*. (2014). [National Institute of Strategic Studies]. Kyiv.
5. Poluboiaryna I., Sniedkova L. (2024). *Vprovadzhennya innovatsiynykh metodiv navchannya u dystantsiynu muzychnu osvitu*. [Introducing innovative teaching methods into distance music education].